

153. Страдание и възкресение Христово

Блажен, който дойде и гледа с изумление борбата на Иосиф, удържал победа. Когато красотата на безумието и

измамният глас на срамотата бълваха пламък срещу него, той си затвори очите и угаси пламъка на красотата, запуши си ушите и посрами ласкателството на безразсъдната; и събляклата ризата от него го облече със слава. Благословен Този, Който толкова го укрепи и му дари такъв венец, че и ангелите възгласят победата му!

Блажен, който влезе и види в ковчега жилище на мира, види, че лъв и вол, агне и вълк, и змия до гълъб, и врабче до ястреб живеят заедно и чувстват, че е вързано и победено зверството им, а не естеството им. Благословен Този, Който и върза, и развързвайки, показва, че всичко, каквото и да било то, е сътворено от Него от нищо!

Блажен, който влиза и вижда в църквите миролюбиви сонмове, вижда, че благодатта е изгонила и е унищожила разприте, гордостта и раздора; всички мъже са станали като членове на едно тяло; всички жени са като сестри помежду си и като носещи един общ ярем. Нека и между нас изгрее единомудрие – това огледало на мира. Благословен Чистият, Който още в ковчега ни представи чисти образи!

Три красоти предизвикват удивление и веселят зора през месец нисан, в който Единородният просия във Възкресението Си и се прослави: земята се облича с разнообразни цветове, въздухът се изпълва с разнородни птици, небето се облича със светли лъчи. Както се облякоха със скръб при смъртта Му, така се обличат с великолепиe в деня на Възкресението Му.

Годината, бащата на всички месеци, изворът на дните, часовете и минутите, се покланя на Сина. Месеците славословят Господа на месеците. Годината Го чества в лицето на възлюбения си нисан, както Рахил в лицето на Иаков се поклоня на Иосиф, който беше образ на Сина; и затова му се поклониха слънцето и луната – господарите на годините.

По време на пълнолунието през нисан агнецът удържа победа в Египет и изведе угнетените. Огненият и облачен стълб радваше Божия народ и му посочваше пътя. По време на пълнолунието през нисан истинският Агнец помрачи слънцето със славната Си смърт. И понеже отстъпниците така превратно се отплатиха за това, с което бяха длъжни на правдата, Светият Дух съкруши този народ.

И двата агнеца, и двете Пасхи – египетската и сионската – са различни помежду си. По време на египетската Пасха са изтребени езичници и са спасени евреи. По време на сионската Пасха се спасяват езичници, а се изкореняват обрязани.

Радостна е светлината на това пълнолуние. Пълнолунието през нисан беше опечалено от помръкването на слънцето, и ето, сред езичниците пълнолунието му стана радостно; защото празниците им станаха светли.

През месец нисан нашият Господ заплати дълговете на ветхия Адам. През месец нисан заради Адамовата пот Той проливаше пот, заради Адамовото дърво възприе кръста Си; заради шестия ден, шестият ден със залеза си върна на разбойника рая. Вероятно и месецът на Адамовото падение е бил нисан. Както денят на Господнята смърт съответства на деня на Адамовото падение, така е уместно и месеците да съответстват един на друг.